YoungstarsWiki.org

SUBMITTED BY
Irmgard

ON
09.09.2015

★ ★ ★ ★ ★
Keine Stimmen

Тъгите на един изгубен свят

В търсене на възможности за евангелизаторска работа с деца или младежи. Критичен анализ с цел намиране на положителни подходи за евангелизация!

Исус и жената при кладенеца на Яков

От външната жажда за вода между Исус и жената се развива разговор за жаждата за живот - копнежите, които се крият дълбоко в нея. Разговорът протича на две различни нива, така да се каже:

Исус обещава на жената жива вода. В онези времена така се наричала изворната вода, течащата, прясна вода, за разлика от застоялата вода, която се черпела от цистерните. Би било хубаво, мисли си жената, ако имаше такава вода, която да утолява жаждата, така че тя никога да не се връща. Би било хубаво, ако не се налагаше всеки ден да се връщаш по целия път, за да си донесеш вода.

Жената разпознава жаждата си

Жената разпознава копнежите си: самарянката преминава от фокусиране върху телесната си жажда към разглеждане на духовната си жажда чрез срещата си с Исус, от молбата: "Дай ми вода!" към молбата: "Доведи мъжа си тук!" Исус не се спира на повърхността, а се обръща към дълбоките копнежи на тази жена. Ние не познаваме копнежите на тази жена. Може би това е било желание за близост, или за независимост, или за признание и приемане, или за независимост и достойнство.

Исус разбира и приема сериозно жената с нейните нужди и желания. Той знаеше за нейните най-дълбоки желания и копнежи. Не е лошо да се вглеждаме внимателно в това, което тревожи хората днес, какви са техните най-дълбоки копнежи, за да ги подберем там, където се намират. Исус видя дълбоката нужда на хората и беше трогнат от нея, дори проля сълзи. Човешките същества в основата си са създадени за взаимоотношения. Ние сме създадени да се покланяме и да общуваме с Бога. Човекът има копнеж за поклонение и общуване с Бога! Бог е вложил този копнеж в нас при създаването на човека.

Проблемът: "изгубеният свят"

Изгубеният човек не вярва в този Бог. Така че той не може и да се покланя на Бога. Това отваря в него дълбока дупка на безсмислие, която той отчаяно се опитва да запуши отново.

Тъй като не вярва в Бога, той се нуждае от други неща, на които да се покланя. А съвременното общество вече има и готово решение: самореализация.

Тъй като в техните очи вече няма Бог, човешкото его поема тази функция. "Ако вече не мога да вярвам в нищо външно, ще вярвам само в себе си" "Спасението е вътре в мен самия. Просто трябва да го намеря." "Правете каквото искате, стига да е правилно за вас." "Бъдете наясно с целите си и правете всичко, за да ги постигнете!" Тези и подобни са бойните викове на днешното общество. В този процес всичко, което пречи на постигането на тази цел, се поставя настрана.

- **Мобилност**
  Като личност искам да съм свободен по всяко време да решавам кога и къде да се движа без тяхна помощ. Да си мобилен означава да си независим. "Моят автомобил и аз" е мотото. Съвременният човек е самотен човек, който изживява съществуването си в затворена консервна кутия. Средностатистическият гражданин стои сам шестдесет часа годишно пред червения светофар в задръстванията.
- **Няма деца**
  Не искам деца, защото те биха могли да застрашат личната ми кариера и цели. Семейството вече не е работна или служебна общност, а емоционална общност. При първата емоционална издънка корабът на брака се накланя и раздялата е неизбежна. Когато личното щастие надделява над щастието на семейството като цяло, почти задължително възникват конфликти.
- **Вярно за мен**
  Общите истини вече не съществуват. Истинското е това, което е правилно за мен в момента и ме води напред.
- **"Искам всичко..."**
  Неуспехът и търпението са изключени. Искам всичко и го искам точно когато и както го искам.

Нашето общество отдавна се е приспособило към крайното подчертаване на интересите на индивида пред тези на общността. Индивидите имат всички права и им е позволено сами да градят живота си, а обществото има само обслужваща функция. Обществото на услугите е в разцвет.

Плурализъм

Ако обаче всеки е свой собствен бог и определя своята собствена истина, вече няма една истина. Тогава имаме много различни истини, които стоят независимо една до друга. Фундаменталното убеждение, че различните възгледи и проявления на живота трябва да бъдат еднакво приемани като истинни, се нарича плурализъм.

Плурализмът на живота се нарича плурализъм

Индивидуалните желания на клиентите определят маркетинга. Колективът е аут, да живее индивидът. В Levi's мога да избирам от 8448 различни комбинации от стилове, кройки и размери на дънки, а компютърът ми е персонализиран според моите желания. Там, където преди имаше паста за зъби на рафта, сега има рафт, препълнен с десетки маркови продукти - всеки трябва да има своя собствена паста. Универсалният магазин се е превърнал в храм на модерността. Отдавна сме свикнали с разнообразието на това, което предлагат универсалните магазини.

Недостатъкът на това разнообразие на предлагането е принудата да избираме. Изборът вече не е просто наложена форма на поведение, той отдавна се е превърнал в начин на мислене и живот. Днес ние вземаме повече решения за една седмица, отколкото нашите предци са вземали за целия си живот. Още със ставането си трябва да реша кои дрехи искам да облека (в предишните времена е имало само делнична и неделна пола). След това възниква въпросът

каква "смес от мюсли" ще ям за закуска и какво ще пия с нея. Какъв плод ще си взема за закуска?

Агонията на избора

Когато пазарувам, ми се налага да отделям все повече време за разглеждане на продуктите, за да направя правилния избор. Всичко това отнема време. Това прави стоката по-важна, отколкото е била преди. Тя влиза в центъра на нашия живот.

Но проблемът не е непременно в разнообразието от стоки, предлагани в нашите универсални магазини, а в разнообразието от мирогледи, които се предлагат, и в дезориентацията, която идва с това. Какво ще стане, ако избера нещо погрешно? Като постоянно избираме, губим сигурността - мога да избера погрешното нещо! Затова търсим сигурност.

Изследователите на тенденциите говорят за "пашкулиране", за оттеглянето на егото в пашкул, в създадена от самия него изолация. Собствените четири стени се смятат за крепост на индивидуалността. А ако все пак ми се наложи да изляза навън, имам своя Discman. Така че навсякъде съм сам със себе си и своя свят, изолиран от слушалките. Фонът на това съществуване в пашкул е нарастващият страх от неочакваното и от мултикултурния свят, както и усещането за постоянно претоварване. Искаме отново сигурност в този свят.

Бумът на сигурността се намира навсякъде:

- Услугите за частно наблюдение са във възход
- Автомобилите имат въздушни възглавници, ABS защита от страничен удар ...
- Компютрите имат защитни стени и антивирусни програми
- Войните се водят в името на сигурността
- Лично наблюдение с помощта на камери
- Презервативи по време на секс
- Почти никоя входна врата не се оставя отключена през нощта

Търсим опора в този индивидуалистичен и плуралистичен свят. Една от модните болести на последните десетилетия и последица от индивидуализацията е загубата на "егото", така наречените "гранични случаи". Хората с това психично заболяване са загубили своята индивидуалност и живеят само в определени роли. Тези хора вече не знаят кои са в действителност. Човекът е неспокоен, защото е в постоянно търсене на своята идентичност. Смисълът и сигурността отново са търсени. Човек търси топлина, близост, сигурност, любов, мир, гнездото. Той отново запалва свещи, сгушва се под одеялото.

Мнозина са осъзнали, че копнежите по самореализация в крайна сметка не могат да бъдат задоволени. Осъзнали са, че удовлетворението на тяхното същество трябва да се търси извън тях самите. Но тъй като все още не искат да вярват в Бог, отговорът трябва да бъде любовта във връзка с другите.

Търсят сигурност.

Ние търсим топлина и сигурност. Искаме отново да мечтаем, да се сгушим в пухкавия свят на измислиците. Момчешките групи пеят за копнежа за автентичност, любов, сигурност и дълбоко преживяване на битието в своите романтични балади. Повечето тийнейджъри са чувствителни и го мислят искрено. Те изпитват дълбок копнеж за топлина и приятели. Те търсят истински взаимоотношения.

Индивидуализъм в групата

Въпреки това индивидуализмът е надделял и тук. Вече не съществуват универсални норми за това как може да изглежда една такава връзка. В обществото се признават не-, предбрачните, съвместните или следбрачните начини на живот. И тук също важи следното: "Трябва да си получа парите! Доброто е това, което ме удовлетворява!" Дълбоките взаимоотношения се

бъркат с повърхностния секс. Тенденцията явно е към секс без любов, секс без последствия и без отговорност. Проституцията е социално интегрирана.

Хората обаче жадуват за нещо повече от краткотрайно удовлетворение. Верността и честността отново са на първо място в дневния ред на повечето млади хора. Напоследък дори се говори за ново целомъдрие сред младите хора. Хората отново очакват мъжа - жената - за цял живот. Бракът, както и семейството, също се връщат в правия път. 65% от всички млади хора смятат, че бракът е идеалният начин на живот. Хората копнеят за щастие и сигурност и са уморени да живеят без връзки. В същото време забелязвате, че винаги сте разочаровани от хората и че копнежите ви в крайна сметка никога не са задоволени.

Затова се опитваме да запушим дупката на смисъла в живота си с други неща.

Материализъм

Вярата в силата на парите и притежанията определя нашата западна култура. Ние определяме себе си чрез притежанията си. Рекламата иска да ни накара да повярваме, че можем да изпитаме свобода и щастие само с определени продукти. Ние сме се превърнали в ценители. Забравили сме как да се справяме без тях. Вече не успяваме да се ограничим. Вече не искаме да се ограничаваме. Защо да го правим? Ако нямате достатъчно пари, можете да вземете на лизинг или да живеете на кредит!

Трябва да си купим райско щастие на земята

Трябва заедно да си купим райско щастие на земята, защото вече не вярваме в рая на небето. Същото важи и за пристрастяването ни към преживяванията. Съвременният човек е подложен на огромен натиск на времето, за да не пропусне нищо. В края на краищата може да се окаже, че именно преживяването, което сме пропуснали, би ни донесло истинско удовлетворение.

Затова тичаме от един парк за приключения към друг. От скокове с бънджи до каньонинг - винаги търсим начин да задоволим желанията си. Имаме все повече свободно време, но все по-малко време за живот. Желанията ни са нараснали гигантски. Искаме всичко и го искаме сега. Притиснати сме от времето, защото вече не разполагаме с вечност. Всичко трябва да бъде постигнато в този кратък живот, защото вече няма задгробен живот. Смисълът на живота вече не се крие в приемането на традиции или вярвания, а в личното преживяване на реалността. Животът се превръща в "преживяване". Само това, което виждам, чувствам и преживявам, е вярно. Нашето общество се е превърнало в общество на преживяването.

Днес много от търсещите удоволствие преживявания осъзнават, че рискът от разочарование резонира с всяко преживяване. Преживяванията дават само селективно удовлетворение.

Ние продължаваме да търсим смисъл, стабилна общност и морални норми. Религията задоволява тези потребности и затова е във възход. Нейната форма обаче е необичайно нова. Отново мнозина си измислят собствена религия, сякаш са в супермаркет. Тъй като все още не искаме да вярваме в Бога, търсим другаде опит за спасение. Отвсякъде ни се обещават нови и стари пълнежи на смисъла. Сектите и радикалните фундаменталисти предлагат здрави замъци с лесни отговори и отново са търсени. Култът към тялото, езотериката, грегорианството, вещиците, преживяването на тялото (аеробика, автогенен тренинг, тай чи, йога ...), източните религии (Философията на източните религии се доближава до постмодернизма. Обективните истини се отричат и в индуизма и будизма), стават все по-популярни. Дори християнската религия отново е полезна за индивида. Но тя не трябва да предявява универсални претенции за всички. Кой е Бог, определя самият човек.

Но това отново ни оставя без универсално валидни стандарти и ценности. В общи линии ние просто сме измислили религиозен израз на индивидуализма. Човекът рано или късно осъзнава, че това не утолява вътрешната му жажда.

Да се върнем към Исус...

Какви дълбоки копнежи е имала жената при кладенеца на Яков? Броят на мъжете, които е имала, говори много - и все пак не знаем със сигурност. Трябва да се вслушваме внимателно в това, което движи хората, какви са техните най-дълбоки желания и копнежи. Тези копнежи са възможности - те ни предлагат точки за връзка.

Исус не се спира на копнежите

Той предлага Себе Си на жадната жена. На нея, чийто копнеж за живот не може да бъде задоволен: "Но всеки, който пие от водата, която ще му дам, няма да ожаднее до века; но водата, която ще му дам, ще стане в него извор на вода, която извира във вечен живот."

Той ѝ дава нова перспектива и така тя се научава да протяга ръка към живата вода, от която няма да ѝ се налага да жадува отново и отново. Тези, които тогава идват при него, също научават, че жаждата им може да бъде утолена, че вече не се нуждаят от по-евтин заместител. Срещата с Исус ни отвежда от това, от което си мислим, че се нуждаем, към това, от което наистина се нуждаем.

Това е крайната цел на всяка програма Ameisli, Jungschar или програма за тийнейджъри.

Това е, за което живеем: Всички деца и младежи в Швейцария трябва да имат възможност да чуят Евангелието по такъв начин, че да могат да вземат решение за Исус и да бъдат развити в ученичество.

Можем и трябва да посрещаме хората там, където се намират (вж. също Деяния 17, където Павел използва езически олтар в Атина като възможност за проповядване на Евангелието), независимо дали имат проблем с вината, изгорели са, измамени са или са разочаровани. След това можем да насочим желанията в определена посока, както при жената при кладенеца на Яков, и да им провъзгласим добрата новина, че някой ще удовлетвори желанията си, ако се покае и обърне към Господ Исус.

Обърнете

Как Исус е направил това?

Той се обръща към жената. Той преодолява всички социални и културни бариери (на един евреин не е било позволено да се обръща към жена на публично място - със сигурност не и към самарянка).

- Той се отнася сериозно към желанията на жената. Той я изслушваше внимателно и се опитваше да я разбере.
- Той поведе жената от повърхностните ѝ копнежи към основните ѝ копнежи. Той доведе жената до осъзнаване на греховете ѝ и се обърна към болното място в живота ѝ.
- Той предлага себе си. Показва ѝ истинския път към живата вода - Себе си!
- Нашите деца и младежи са жадни за тази вода - каква огромна привилегия имаме да можем да им я предложим в лицето на Исус. Какво правим с тази възможност

Съвети за книги

Стефан Холтхаус: *Тенденции 2000. духът на времето и християните*

Стефан Холхаус: *Операция "Бъдеще". Да бъдеш християнин в новото хилядолетие*

Джош Макдауъл и други: *Вяра без ценности.* (Анализ на християнската младеж)

Младеж 2002. 14-то проучване на младежта на Shell.

Библията (Актуален социален анализ, вкл. отговори)

2_Дълги на един изгубен свят_YW

Източници:
Автор: Adrian Jaggi

Съдържание, корица, авторски права:

www.besj.ch

Weitere Informationen

Категории
Ръководство и педагогика

Етикети
Евангелизация
Работа с деца и младежи
Анализ
Методология
Възможности

Брой участници
Няма налични данни.

Библията
Тема:

Продължителност
Няма налични данни.

Материал
Много работа

Изтегляне на файлове
Изтегляне на файлове

KI Generierter Inhalt
Съдържание
Категории
Етикети
Брой участници
Библията
Продължителност
Материал

© YoungstarsWiki | https://youngstarswiki.org/bg/wiki/art/tgite-na-edin-izguben-svyat